

Tract.
2.
D E-US,
* De-us me-

us, réspi-ce in me: qua-re me de-re-li-
qui- sti? ¶ Lon- ge a sa-lú-te
me- a ver- ba de-líc-tó- rum me-
ó- rum. ¶ De- us me- us cla-
má- bo per di- em, nec exáu- di- es:
in nocte, et non ad insi-pi-én- ti-am mi- hi. ¶
Tu au- tem in sancto há- bi- tas,
laus Is- ra- el. ¶ In te spe-
ráve- runt patres no- stri: spe-ra-vé-
runt, et li- be- rásti e- os. ¶ Ad te cla-mavé-
runt, et sal-vi fac- ti sunt: in te spe-
ra-vé- runt, et non sunt confú- si. ¶ E-
go au- tem sum vermis, et non ho-
mo: oppróbri- um hó- minum, et
abjécti- o ple- bis. ¶ Omnes qui vi- dé- bant
me, asperna-bán- tur me: locú-
ti sunt lá- bi- is et mové-runt ca- put. ¶
Spe-rá-vit in Dómi- no, e- rí-pi- at e- um:
salvum fá-ci- at e- um, quóni- am vult e- um.
¶ Ipsi ve-ro consi-de- ravé- runt, et con-
spexé- runt me: di- vi- sé- runt si- bi vesti-
mén- ta me- a, et super vestem me- am mi- sé-
runt sortem. ¶ Lí-be- ra me
de o- re le- ó- nis:
et a cór-ni- bus uni-cornu-ó- rum humili-
tá- tem me- am. ¶ Qui timé- tis Dómi- num, laudá- te
e- um: uni- vérsu- semen Ja- cob, ma-
gni- fi- cá- te e- um. ¶ Annun- ti- á- bi- tur Dómi-
no ge- ne- rá- ti- o ventú- ra: et annun-
ti- á- bi- tur, quem
fe- cit * Dó- mi- nus.